

Školský bonbónik

školský rok: 2009/2010

školský časopis číslo 2

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1. Príhovor redaktoriek	.....	3
2. Vyhodnotenie biologickej a chemickej analýzy	.....	3
3. Rozprávkový svet...	.....	4
4. Veršíky pre radosť	.....	7
5. Komix - Faktúra	.....	8
6. Kaligramy	.....	9
7. Dejepisná osemsmerovka	.....	9
8. Odkrývame tajomný svet vesmíru	.....	10
9. Netradičné recepty	.....	11
10. Tučniačik. Lavica Alica a vtáčik	.....	11
11. Balady	.....	12
12. Tvoríme karikatúry	.....	13
13. Príbehy mojich starých rodičov	.....	14
14. Teile des Gesicht. Word Clues	.....	16
15. Kvíz: Slovensko a EÚ	.....	17
16. Grafické práce žiakov z informatiky	.....	17
17. Bájky	.....	18
18. Naš dom	.....	19
19. Vianočná besiedka	.....	20

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 013 61

Šéfredaktor:

Andrea Rendeková, žiačka 8. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Paula Talačová, žiačka 8. ročníka

Člen redakčnej rady:

Michal Lamlech, žiak 8. ročníka

Ročník:

XII.

Vychádza:

pravidelne 4 – krát ročne

Číslo 2/2009-2010

vychádza 31. 1. 2010

Podiel pedagóga:

technická pomoc pri zostavovaní stránok

Milí naši čitatelia!

Hlási sa k vám redakčná rada! Sme radi, že ste opäť nelenili a pravidelne prispievate svojimi prácami do nášho -
- vášho školského časopisu Školský bonbónik. Bez vašich príspevkov by sa náš spoločný časopis nedal zostaviť. Vďaka vám! Dovoľte, aby sme vás aspoň sčasti oboznámili s tým, čo vás čaká v tomto čísle. Na nasledujúcich stránkach na vás už tradične čakajú zaujímavé príspevky z rôznych oblastí vašej jazykovej tvorby: rozprávky, básničky, komix, kaligramy, balady, karikatúry, bájky. Spoločne budeme odhaľovať tajomstvá vesmíru. Taktiež sa môžete tešiť na tajničky, rébussy, pri ktorých si precvičíte svoju pamäť a bystrosť. Na všetkých gurmánov čakajú netradičné recepty. Taktiež si môžete prečítať víťazov z kvízu Slovensko a EÚ. Časopis je doplnený grafickými prácami žiakov a na záver fotografiami z predvianočnej besiedky.

☒ Keďže si myslíme, že máte na nás nejaké otázky, radi vám na ne zodpovieme. Ako? Je to veľmi jednoduché. Na hlavnej chodbe bude vystavená škatuľa s názvom Školská sova, do ktorej môžete vkladať svoje prípadné otázky. Pravidelne v každom čísle sa budeme v rubrike Vyberáme z vašich listov venovať vašim otázkam a odpovedať na ne. Nezapomnite k daným otázkam pripísať svoje meno, priezvisko a ročník. Už teraz sa tešíme na vaše otázky a na príspevky do ďalšieho čísla. ☒

Vaša redakčná rada!

ar, pt

ENVIROPROJEKT Vyhodnotenie biologickej a chemickej analýzy riečky „Rovňanka“

Na základe biologickej analýzy, ktorá pozostávala z monitorovania výskytu bezstavovcov vo vode, sme zistili, že biotický index hodnotí riečku Rovňanku ako **nevyhovujúcu**.

Dozvedeli sme sa, že v Rovňanke preteká stredne tvrdá a mierne zásaditá voda ($\text{pH} = 8$), čo je normálne pre vody nachádzajúce sa v prírode. Vcelku môžeme povedať, že chemická analýza nám vyšla lepšie ako biologická. Vyskočili nám zvýšené hodnoty fosfátu a dusičnanu, čo môže byť spôsobené nedbalým znečisťovaním vody, napr. občasným znečistením z odpadových vôd zo žump, alebo únikom hnojív, saponátov... Pozor na to, čo vypúšťame do rieky, aby sa voda neznečistila ešte viac!

Vážme si to, čo máme!

žiaci prírodovedného krúžku

ROZPRÁVKOVÝ SVET...

Karolínka a čarovná palička

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi dolinami a šiestimi riekami žila jedna obyčajná, ale skutočne obyčajná rodina. Karolína, dcéra skromných rodičov, navštevovala, podobne ako ostatné deti, miestnu dedinskú školu. Bola štvrtáčka, ale deti ju nemali rady, pretože tam bola nová. Vždy, keď prišla domov, bola veľmi, ale veľmi smutná. Zakaždým sa ju mama snažila rozveseliť nejakou maškrtou (naposledy pudingovo-banánovým koláčikom), pretože ju trápilo, že sa necíti v škole dobre. Jedného dňa, keď prišla domov zo školy opäť neveselá, vošla do svojej izby a dialo sa niečo čudné! Poletovala tam škatuľka a v nej bola kúzelná palička. Karolína ju chytila a vtedy zistila, že to nie je hocijaká palička, ale čarovná. Kúzlila ňou a kúzlila, vykúzlila si čarovnú guľu, cez ktorú pozerala na celý svet, úsmev na tvári i pocit, že ju deti majú rady. Všetko dobre fungovalo. Deti sa k nej začali pekne správať, hrali sa s ňou, pomáhali jej. Až jedného dňa kúzelná palička zmizla. Hľadala ju všade, no nenašla ju. V skrini, v posteli, za stolíkom, vo všetkých miestnostiach i vo svojich tajomných skrýšach, ale nič...

Ráno išla opäť do školy. Bála sa, čo bude. Avšak udialo sa niečo zvláštne, no o to viac pekné. Keď prišla do triedy, všetci ju mali naďalej radi! Nič sa nezmenilo, aj napriek tomu, že kúzlo prestalo fungovať! Bola veľmi, no veľmi šťastná a každý deň chodila s krásnym úsmevom na tvári nielen do školy, ale aj zo školy 😊

Dominika Čatlošová, V. roč.

O snehuliakovi, ktorý vedel lietať

Bola raz jedna rodina, ktorá mala dcérku Zuzku. Na tretiu zimnú nedeľu sa rozhodli postaviť si snehuliaka. Snehuliaka stavali až do neskorého večera. Bol skutočne krásny! Nadišiel večer, noc a všetci museli ísť spať. Zuzka sa nevedela dočkať, kedy už bude ráno, až môže opäť byť so svojím snehuliakom Jakubom. Keď sa ráno zobudila, hneď sa išla pozrieť, či snehuliak ešte stojí. Neverila však vlastným očiam! Zbadala, ako sa snehuliak pohol! Otvorila dvere a silno naňho zakričala. Snehuliak sa vyľakal a odletel. Po chvíli sa však vrátil. Zuzka sa mu snažila vysvetliť, aby sa jej nebál. Ale snehuliak ju nepočúval, len letmo na ňu žmurkal čiernymi očami. Po chvíli na ňu prehovoril a vysvetlil jej, čoho sa veľmi bál. Bolo to teplo vychádzajúce z jej domu. Všetko si vysvetlili a veľmi rýchlo sa skamarátili. Hrali sa na naháňačku, guľovali sa. Opäť prišiel večer a Zuzka sa nevedela dočkať rána. Po dlhej noci rýchlo vyšla von a Jakuba zasa nevidela! Netušila, že jej ho závidí chlapec z vedľajšieho domu, ktorý jej ho večer ukradol. Snehuliaka hľadala tri dni, tri noci, no nenašla ho. Bola veľmi smutná. Nevedela, že snehuliak sa nachádza len pár krokov od nej. Chlapec ho chcel zničiť, no nepodarilo sa mu to. Vo chvíli, keď sa k nemu priblížil, snehuliak naňho žmurkol očami a toho sa veľmi vystrašil. Utekal kade ľahšie. Celý príbeh i svoj zámer po dlhom čase trápenia vyrozprával Zuzke. Spoločne išli za snehuliakom, no ten dovtedy zmizol. Zuzka bola veľmi sklamaná a nešťastná. Chlapec ju ale utešoval slovami, že ak ju mal rád, určite sa vráti. Čakala naňho celú zimu a keď prišla jar, vedela, že už nikdy, ale nikdy nepríde. Prišla druhá zima. Tajne

dúfala, že sa vráti. Mala pravdu. Jedného dňa, keď sa ráno zobudila, za oknom izby videla svojho priateľa snehuliaka Jakuba. Vysvetlil jej, že neodletel naveky, ale musel odísť, pretože prichádzala jar...

Zuzka sa skamarátila s Petrom a spoločne priateľovi snehuliakovi postavili rodinu snehuliakov. Všetci sa radovali, že majú ďalších nových kamarátov. Spoločne trávili každý zimný deň. Až jedno ráno, keď sa zobudili, našli pod dverami list. A v ňom bolo napísané: „Ahoj, Zuzka a Peter! Musel som odletieť, lebo sa blíži jar.“

Martin Hlávko, V. roč.

Dar Pána hôr

Ďaleko v horách, kde sa obloha dotýka vrcholcov hôr a skaly sa týčia až k nebu, sa ukrýva obrovská jaskyňa. Stará rozpadávajúca skala, ktorá je vymletá od dažďa a popraskaná od horúceho slnka. Starček unavený vekom i ťažkou prácou zastal pred jaskyňou, že si oddýchne. Vojde do jaskyne, zloží si svoje staré kosti na deravý kabát i tvrdo zaspí. Lúto je Pánovi hôr starého človeka, musí mu nejako pomôcť. Pozná starého dobráka ešte z čias, keď v hore pilil drevo pre pánov. No dnes ho už nikto nepotrebuje, je síce starý a slabý, avšak na jeho vráskavej tvári ešte teraz vidieť lásku k lesom i drevu. Zdvihol Pán hôr obe ruky k nebu a čo nevidieť? Oblohu pret'al blesk, hrom udrel a rozprestrela sa tichá, pokojná noc. Ráno, keď slniečko vyšlo na oblohu, zobudil sa starček s čudným pocitom. Vedľa neho ležala stará ošúchaná taška. Sadol stavec, otvoril ju a ide si oči vyočiť! V taške ležal poriadny krajec chleba, slaninka, čerstvá vodička i koláč. Čudné bolo, že naširoko nebolo žiadnej živej duše. Počkal teda starček ešte chvíľu, či niekto nepríde a keď sa nikto neukázal, s chuťou sa pustil do jedla. Odlomí si z chlebíka, odreže zo slaninky, zapije vodou a čo nevidí? Chlebík aj slaninka po každom odhryznutí dorastie do pôvodnej veľkosti! I nápoj vo fľaši sa doplní. Úprimne sa starček potešil zázračným veciam a pomyslí si: „Už nikdy nebudem hladný ani smädný!“ Prišiel si do lesa po smrť a tu našiel nádej a pomoc! I jaskyňa, na prvý pohľad chladná a bezcitná, sa mu celkom javila ako útulná. Vtom sa zablysko a vzduchom sa niesol zvuk hromu, obloha bola jasná a starček už vedel, komu sa má za všetky dary poďakovať. Pánovi hôr. On jediný nezabudol na človeka, čo celý život zasvätil práci v hore a na staré kolená sa mu hora za to odvd'ačila. Našiel v nej útočisko i domov.

Možno aj Vám sa dakedy pošťastí stretnúť Pána hôr. Stačí tak málo – starať sa o svoju prírodu, zvieratká! Ďakujem Ti, Pán hôr!

Jakub Kováčik, V. roč.

Ktorá je tá pravá?

Kde bolo, tam bolo, v malej krajinke neďaleko lesíka bol drevený útulný domček, v ktorom býval starý kováč so synom Petrom. Jedného dňa sa syn rozhodol, že pôjde do sveta. Rozlúčil sa so svojím otcom a šiel. Cestou musel prekonať všelijaké nástrahy. Nebezpečný močiar, hrôzostrašný les, škriekajúcu vežu i zlomyseľného čarodejníka. Prešli tri roky, kým sa mladý Peter dostal do kráľovstva kráľa, ktorý mal tri dcéry. Elenu, Helenu a Milenu. Peter požiadal kráľa o ruku jednej z jeho dcér. Kráľ súhlasil. Avšak Peter sa rozhodol, že s každou z nich strávi jeden deň, aby ich bližšie spoznal. Prvý deň prežil

s Elenou. Elena bola múdra, ale veľmi nešikovná. Čo chytila do ruky, to pokazila alebo zničila. Veľmi sa preto trápila. Naproti tomu Helena bola síce krásna, no hrozne zlá. I keď všetkých lákala jej krása, stačilo, aby otvorila ústa a všetci utekali preč... Milena, tretia dcéra, s ktorou strávil Peter tretí a posledný deň, bola odlišná ako jej dve sestry. Všetci o nej vedeli, že má škaredú tvár, no veľmi dobré a krásne srdce.

Peter dumal tri dni, tri dlhé noci a nevedel sa rozhodnúť, ktorú si má vybrať za svoju ženu. Preto vymyslel nový plán. Všetky podrobí skúške. Zavolať si ich, vysvetliť im, že má ťažko chorého otca a potrebuje, aby jedna z nich išla s ním a pomohla mu postarať sa o otca. Helena hneď spustila, že ona nie je stvorená na to, aby sa o nejakého starca starala. Elena by aj vedela, aké zázračné mastičky treba pripraviť, no pri príprave by jej určite všetky vykypeli. Milena len sklonila hlavu a skromne odvetila, že ona sa o jeho s láskou postará. Peter vtedy pochopil, že nie je dôležitá pekná tvár bez srdca ani múdrosť, keď ju nedokážeme využiť. Najdôležitejšie preňho bolo láskavé srdce Mileny. O tri nedele bola krásna svadba. Peter i Milena žili dlhé roky spolu šťastne a časom začala Petrovi jej tvár pripadať krásna.

Dominik Lamlech, V. roč.

Deduško a zlý čarodejník

Kde bolo, tam bolo, bola raz malá krajinka Ovocienka, ktorá vyzerala ako začarovaná. Celá rozvoniavala krásnymi kvetmi, všade bolo počuť štebot vtáčikov; kvety obletovali pestrofarebné motýle. Avšak to nie je všetko! V krajinke sa nachádzal malý domček, v ktorom býval osamelý deduško. Deduško mal prekrásnu záhradku, v ktorej si pestoval vytúžené ovocie a zeleninku. Bola ozaj nádherná, no až dotedy, dokým sa v krajine nezjavil krutý a neľútostný čarodejník. Deduškovi kradol zo záhradky všetko, čo mu záhradka poskytla. Bol veľmi smutný, keď si spomenul, že nebude mať žiadne zásoby na zimu a tak nepoteší nielen seba, ale aj druhých. Každý večer nariekal a prosil o zázrak, aby sa čarodejník nad ním zľutoval a nekradol mu viac úrodu. V jeden krásny večer sa to stalo! Deduškovi za jeho snaživú prácu v záhrade prišli na pomoc tri krásne a múdre víly, ktoré už dlhšie videli a počuli, ako sa starček veľmi trápi. Každá z nich mala čarovný prútik, ktorým mohli vyčarovať všetko, čo si kto zažela. Zobrali teda čarovné predmety, slabučko nimi švihli a v záhradke sa objavilo krásne zrelé ovocie i zelenina. Nebola to však obyčajná úroda, táto úroda vedela rozprávať, aby mohla vystrašiť zlého čarodejníka. Raz, keď prišiel čarodejník kraťovať úrodu, ovocie so zeleninou sa začali rozprávať, čarodejník sa vyľakal a ušiel. Dlhú - predľhú rozmýšľal, ako je to všetko možné! Všetko vzdal. Umúdril sa a išiel sa ospravedlniť deduškovi za zlé skutky, ktoré konal v jeho záhradke. Ten si veľmi vážil jeho odvahu, odpustil mu a na znak priateľstva mu daroval obrovské koše plné zrelého sladučkého ovocia i zeleniny.

Zvíťazila láska. Deduško i čarodejník spolu žili, až kým nepomreli.

Marián Siatko, V. roč.

Veršiky pre radosť

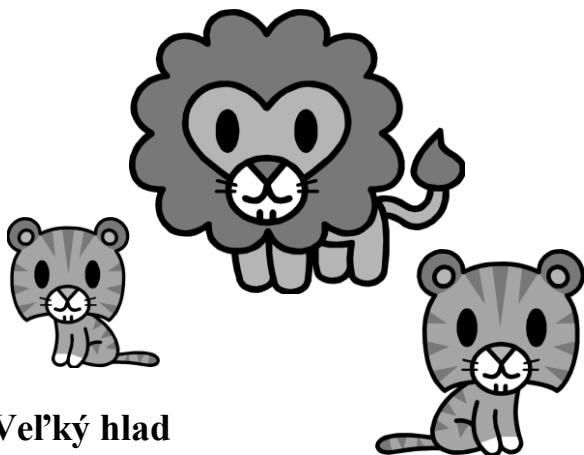
Nie som sám

Kedysi som býval sám,
dnes už trojročného brata mám.
Danko jeho meno je,
šibal malý – rád tancuje.

Stále kričí, volá, smeje sa
a spolu hráme sa.
Aj keď hračky rozhádzeme,
spolu ich vždy upraceme.
Mama povie – chlapci spať
a my dvaja sa chceme stále hrať.

Kedysi som býval sám,
dnes som šťastný,
že samotu nepoznám.

D. Masaryk, 6. ročník

Veľký hlad

Levy a tigrice cestujú cez Košice.
Majú už toho dosť
a zbodli by už dáku kosť.
Keď prišli na stanicu,
sadli si na lavicu.

Ako si tam sedia smutne,
zrazu niečo z neba spadne.
A to bola veľká kosť,
zjedli ju jedna radosť.

K. Škubáková, 6. ročník

Môj priateľ Beny

Môj priateľ Beny,
vždy rád pomôže mi.
Čítať, písať síce nevie,
štekacie – to mu veru ide!

Môj priateľ Beny,
vždy pri mne stojí.
Keď nevie, akú radu mi má dať,
začne iba hlasno štekať.

S úlohou si neviem rady.
Príde ku mne, do uška zašepká mi:
„Sloveso je v treťom riadku
na začiatku.“
Môj priateľ Beny...

K. Poláčková, 6. ročník

Bojazlivka

Keď som bola malá,
tmy som sa vždy bála.
Bála som sa čertov,
strašidiel a duchov.

Čert je čierny, chlpatý,
strašidlo je biele,
duch je celý priesvitný
a sú to výmysly celé.

Mama mi vždy vravela,
keď raz budeš veľká,
bude sa ti posmievať
aj pani učiteľka.

Teraz som už veľká,
tmy sa nebojím,
teraz ma však máta päťka,
lebo sa ja neučím.

B. Kocúrová, 6. ročník

Faktúra

Už idem.

e - mail

Mami, prišiel ti nový e - mail.

To snád' nie!

Och, nie!

Máte nedoplatok.

Budem hrať na gitare.

Skúsme, možno zarobíme.

Ou je ou je ...

Si talent!

Mama, spočítaj peniaze!

Takže, je to presne. Áno, máme na tú faktúru!

Ánoooooo!!!

Môžeme ísť domov.

Áno.

Môžem vás pozvať na večeru?

Vďaka.

Jasně!

Tak podĽte!

To vonia!

To mi bude chutiť!

Dovidenia a ďakujeme!

Napísal, nakreslil
A. Belanec, 4. roč.

Kaligramy

Beda, kto v mori
vidí iba vodu,
kto nepočuje
nemú prírodu,
kto v skalách
vidí iba skaly!

Z. Lamlechová, 8. roč.

Spomienky ma trápia
a básne o nich tiež, prišiel
jeden človek, ktorý môjmu šťastiu
povedal bež. Ten človek som ja
a vždy ním aj zostanem,
dúfam, že mu po mne
aspoň niečo pekné
ostane!

I. Patyková, 8. roč.

Z jednej strany na dru hú
vo farebnom kožuchu.
Žltá, modrá, červená
z mosta je stvorená

Vnila sa pod ňou voda.
Žblnky, žblnk! A bola dúha.

A. Rendeková, 8. roč.

R
o
b
í

Z
a
j
k
o

cup, cup, cup
a zrazu mu spadne zub.
Teraz smutný sedí v tráve
a rozmýšľa, čo ďalej. Vybr-
ral sa on k zubárovi, ten mu
mrkvu dal a zajko ju
s radosťou celú
schrúmal.

A. Venclíková, 8. roč.

Dejepisná osemsmerovka:

1. pravek
2. starovek
3. stredovek
4. novovek
5. venuša
6. jaskyňa
7. mohyla
8. obraz
9. mlyn
10. moc

P	Ž	E	L	E	Z	O	K		D
M	R	K	E	V	O	R	A	T	S
O	B	A	E	M	E	Ď	M	M	T
H	R	H	V	V	O	E	E	A	R
Y	O	J	O	E	O	C	Ň	Ľ	E
L	N	Y	L	M	K	V	E	B	D
A	Z	A	R	B	O		O	A	O
V	E	N	U	Š	A	P	R	N	V
R	Y	T	I	N	A	H	I	O	E
A	Ň	Y	K	S	A	J		S	K

- kameň
- bronz
- železo
- meď
- rytina
- maľba
- homo
- hrad
- hrad
- rok

tajnička: _____

D. Sršniková, 6. roč.

ODKRÝVAME TAJOMNÝ SVET VESMÍRU

Niekoľko NAJ Jupitera ako planéty...

- je najväčšou planétou slnečnej sústavy,
- je taká veľká, že by sa do nej zmestilo viac ako 1 300 zemegúľ,
- má najpočetnejšiu rodinu mesiacov v slnečnej sústave (okolo 63 mesiacov),
- na niektorých mesiacoch Jupitera boli spozorované činné sopky,
- je najhmotnejšou planétou zo slnečnej sústavy,
- svojím zložením sa podobá najviac Slnku,
- vo vonkajších častiach Jupitera je teplota okolo -110°C ,
- hlboko vo vnútri (približne 60 tis. km) je pevné jadro, ktoré je tvorené horninami, kovmi, vodíkom,
- jadro predstavuje približne 10 hmotností Zeme,
- obežná dráha Jupitera je približne 12 pozemských rokov.

I. Kuzmová, V. roč.

Ako vznikol vesmír?

Ako vznikol vesmír? Túto otázku si pokladajú viacerí z nás.

Vedci sa však domnievajú, že vesmír sa zrodil veľkým treskom, ktorý nazývajú aj BIG BANG. Predpokladajú, že došlo k nemu pred miliardami rokov. Odvtedy sa vesmír rozpína všetkými smermi a neustále sa zväčšuje. Vedci predpokladajú, že milióny rokov po veľkom tresku sa plyny začali zhlukovať do oblakov. Oblaky plynu sa spájali do galaxií. Z oblakov plynu, prachu a skál sa neskôr začali formovať planéty. Vo vesmíre existuje nespočetné množstvo hviezd. Ak je hviezda veľmi stará, vybuchne. Takúto hviezdu nazývame SUPERNOVA. Po celý čas vznikajú vo vesmíre nové hviezdy rôznych veľkostí. Našou najznámejšou hviezdou je Slnko.

K. Rástočná, V. roč.

Červená planéta

Červenou planétou sa nazýva planéta Mars, pretože pôda a skaly sú na nej červené. Ľudia si kedysi mysleli, že na Marse je život, ale doteraz sa na ňom nič živé nenašlo. Možno budú jedného dňa na Marse žiť ľudia, pretože je to planéta, ktorá sa viac podobá našej. Aj na Marse sú ročné obdobia; severný a južný pól sa striedavo prikláňajú k Slnku počas obehu okolo neho. Teplota na Marse je v lete od 25°C a v zime po -120°C . Taktiež tam vznikajú divoké búrky. Silný vietor víri červený prach, ktorým je Mars pokrytý a preháňa ho po jeho povrchu. Prachové búrky trvajú aj niekoľko mesiacov.

V. Babušík, V. roč.

NETRADIČNÉ RECEPTY

Slovenský chlieb

Potrebuje 10 dkg východniarskeho nárečia, 10 dkg západoslovenskej tvrdošti a 10 dkg stredoslovenskej spisovnej slovenčiny. Pridáme pár zrníek maďarského korenia a za hrst tmavého kmínu. Aby sa tieto rozdielne ingrediencie spojili, pridáme lyžičku tolerance a päť lyžíc porozumenia. Všetko dáme do nádoby vymastenej láskou a pečieme pri miernej teplote.

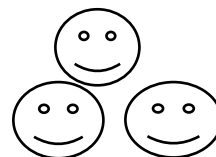

D. Masaryk, VI. roč.

Recept na dobrú náladu a nervy

Potrebuje

- na nervy: 30 dkg čokolády,
60 dkg ticha pri sviečkach,
10 dkg spánku, masáže,
20 dkg relaxovania,
- na dobrú náladu: 20 dkg úsmevu, 20 dkg radosti.

Všetko spolu zmiešame, vymiesime a vylejeme na človeka, ktorý to najviac potrebuje.

D. Sršníková, VI. roč.

Tučniáčik

Smelé mláďa tučniaka
nebojí sa fujaka.
Nebojí sa fujavice,
v zime chodí bez čapice.

V Arktíde chceš byť fit?
Musíš pekný tučný byť.
Tučniča má hrubé sádlo,
preto v zime neprechladlo.

Ale ty si chudučký,
oziaba ťa na rúčky.
Natiahni si rukavice!
Nechod' v zime bez čapice!

A. Tichý, IV. roč.

To je všetko? Už nič viac?
Stretne sa o mesiac.
Poteší vás príbeh nový
o Alici a vtáčikovi.

Lavica Alica a vtáčik

Bola jedna lavica,
volala sa Alica.
Alica je jasná vec,
bude z nej športovec.

Pre Alicu celý svet
darujem jej jeden kvet.
Kvetu sa hneď poteší,
keď nám vonku zasneží.

Priletel k nej jasný vták,
že mu ušiel rýchly vlak.

Alica ho utešuje:

„Neboj, vtáčik, dobre bude.“

Prichýlim ťa u nás doma,
pustíme si TV doma.

K tomu dáme popcorn slaný,
podťe sa dívať deti s nami.

Keď však začul prvý vlak,
musel sa rýchlo ponáhľať.

Alici bol veľmi vďačný,
že u nej má prístrešok večný.

Z. Laceková, L. Hackenbergová,
S. Burandová, 9. ročník

◆◆◆ Balady ◆◆◆

Macocha a dcéra

Jedna macocha zlá,
nevlastnú dcéru mala.
V jeden deň jej povedala:
„Chod' po drevo,
aby mi v peci nevyhorelo!“

Anička jej na to nič
nepovedala,
iba sa potichučky
do lesa vybrala.

V prvú hodinu
sa domov nevracala.
V druhú hodinu
na ňu macocha
darmo vyčkávala.
No až na tretiu hodinu
sa domov navrátila.

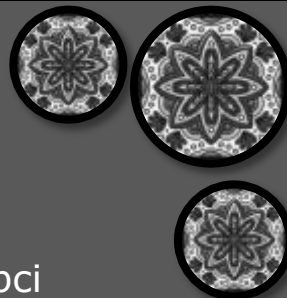
Macocha nahnevaná
na Aničku kričala:
„Kdes' bolo toľko dievčisko,
skoro mi v peci vyhorelo!“
Anička sa do rohu
schúlila a učupela.

Macocha v zlosti
na drevo Aničku
premenila bez milosti.

Keď jej v piecke nehorelo,
tak to drevko do nej hodila.
Keď spomenula na Aničku,
slzičky mala na krajíčku.

K. Poláčková, VI. roč.

Balada o černoškovi

Bol jún a na kopci
sa deti hrali,
tie deti s čokoládovou pleťou
spievali a tancovali.

Všetky deti boli veselé
a nevedeli, čo je obava.
Zabudli, že v ich krajine
je krvilačná ohava.

Zrazu chlapček maličký
predo mňa sa postavil
a ja som sa mu s úsmevom
po slovensky predstavil.

V tú chvíľu
som spoznal kamaráta.
A úprimné kamarátstvo
viac ako bratstvo sa ráta.

Tri roky sme spolu jedávali,
tri roky sme spolu zaspávali.
A vtom veľký vták musel prísť
a Mondila s nevoľou musel ísť.

Hľadám ho denne
v tvárach bezmenných,
premýšľam nad osudom
všetkých detí bezbranných.

D. Masaryk, VI. roč.

Tvoríme karikatúry

V našej milej reštaurácii

Dnes som sa konečne odvážil pozvať svoju vyvolenú za roh do známej reštaurácie. Teraz už viem, že pomenovanie „reštaurácia“ je pre toto zariadenie doslova komfortné.

Pri vchádzaní do spomínanej reštaurácie bolo cítiť milión vôní, dvere vŕzgali a chrapčali ako nahnevaná svokra. Vnútri boli oblaky z dymu od cigariet, po ktorých by mohol vrchný plávať na člne a nie lietať medzi stolíkmi ako blesk. Nesmelo sme vošli do tej hustej hmly, aby sme si našli nejaké dobré miestečko. Pokojne sme sa usadili. Rozhodli sme sa niečo si objednať, no takmer zostala moja ruka chromá z volania na zaneprázdnené čašníčky. Pre nich bola očividne dôležitejšia krížovka z novín. Aj som mal pocit, že ma jedna z nich zbadala, no podľa jej úsečného pohľadu si asi myslela: „Hádam sa prestane hlásiť a nezbadá ma za pultom!“ Nedala sa však prehliadnuť, pretože jej zadok, ktorý pripomínal starý dedov kombajn, svietil na sto míľ. Napokon si nás všimol jej kolega, ktorý svojou obsluhou pôsobil ako hrdina bez románu. Jedlo bolo hotové veľmi rýchlo, nebol v ňom ani žiaden šváb či iný hmyz, o ktorých hlavný šéf vždy hovoril, že dopĺňajú bielkoviny. Rýchlo sme ho nahádzali do seba, aby sme sa z luxusného podniku dostali čo najskôr preč. V sebe sme mali dostatok energie a tvárili sme sa ako diskvalifikovaní kulturisti.

Čo dodať. Aj to je jedna z realít našich služieb. Opäť pribudla ďalšia hviezda na nebi...

autor: Tomáš Mičúch, IX. A

Neochotná predavačka

Blízko môjho domu sa nachádza obchod. Potrebovala som niečo kúpiť, tak som tam zašla.

Namiesto pozdravu ma uvítal vrčiaci pes za pultom. Predavačka si ma nevšímala. Keď som od nej potrebovala pomoc, bola prekvapená ako lovec na púšti. Druhýkrát, keď som si ju dovolila vyrušiť pri lúštení tajničky a popíjaní kávičky, bola zelená od jedu. Totiž neznášala obťažovanie zákazníkmi. Pri jej pohľade som mala pocit, že som jej zjedla večeru. Ani po fyzickej stránke nestála za veľa. Obočie ako Brežnev, zuby pripomínajúce hrable. Sem-tam sa dokázala usmiať ako kyslé jablko. Stránky v krížovkách pretáčala ozdobenými mačacími pazúrmí. Pod nimi sa nachádzala hlina. Len čakám, kedy jej z nich vyrastie burgyňa!

Už som sa pomaličky dostávala k pultu. Predavačka lúštila poslednú krížovku, na ktorú aj tak nemala, lebo jej IQ hojdacieho koníka jej to nedovoľovalo. Zrazu vytiahla ďalšie tajničky. Nevydržala som, preto som sa pomaly, ale iste spýtala, či by mi mohla môj nákup zaevidovať do pokladne. Nevie, či bola hluchá ako peň, no tvárila sa, že nepočuje. Moje výzvy započula až po niekoľkýkrát. Od zlosti, že si ju dovolil niekto vyrušiť, prevracala očami ako palacinkami na panvici.

Konečne ma obslúžila a ja som bola šťastná, že som mohla opustiť obchod, kde na mňa číhala sfinga za pultom.

autorka: Veronika Hôrečná, IX. A

Príbehy mojich starých rodičov - II.

Dožinky

Moja babka často spomína asi na posledné dožinky v našej obci.

Mala asi osem rokov, keď ju jej stará mama zobrala na slávnosť ukončenia zberu obilia – dožinky v Jednotnom roľníckom družstve. Celá dedina sa obliekla do sviatočných šiat, aby vzdala poctu práci roľníkov. Alegorický voz, na ktorom sa viezli v krojoch oblečení roľníci, bol vyložený snopkami obilia a krásnymi červenými stuhami. Celý sprievod prešiel dedinou za účasti ľudovej hudby. Takto prišli do „Jancovského dvora“, kde sa začala ľudová veselica. Družstevníci dostali výborný guláš a pohárik bieleho vína.

Všetci sa veselo zabávali a prisľúbili si, že na budúci rok sa znova stretnú pri obžinkoch.

Radko Jandačka, 5. roč.

Spomienky starého otca

Keď bol môj starý otec ešte mladý a malý, veľmi túžil po bicykli. Korún mali málo a tie boli určené na dôležitejšie veci ako bicykel.

Dedo chodieval do miestnej školy a keď bola na poliach robota alebo okolo dobytky, musela ísť škola bokom a dedo chodil pomáhať na statok. V zime, keď chodili do školy, museli žiaci nosiť polienka dreva na kúrenie, aby im v triede nebola zima. K pánovi učiteľovi mala celá trieda veľkú úctu, lebo to bol školený človek a nie každý mal to šťastie, aby mohol chodiť do školy a vedel čítať a písať.

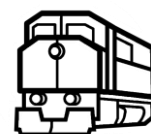
Na rozdiel odo dneška si ľudia viac verili, pomáhali si, boli skromní a viac úprimní. Od našich starých mám a otcov sa máme stále čo učiť a hlavne vážiť si ich múdre rady.

Jakub Kováčik, 5. roč.

Dedko cez vojnu

Dedko cez vojnu pracoval na železnici v Žiline.

Žilinu už obsadili Nemci, ktorí prišli od Púchova a Kysuckého Nového Mesta. Keď prechádzali cez Brodno, dedko chodil okolo domu vo Vraní. Keď ho zbadali Nemci, začali strieľať. Dedko sa schoval, ale na dome ostali strely po guľomete.

Bolo to v roku 1944. Dedko na to nezabudol.

Veronika Kuchárová, 5. roč.

Rozprávanie starej mamy

Moja babička od svojich šiestich rokov chodila po vyučovaní s kravami na pašu. Celé prázdniny trávila doobedie a poobedie na pasienku s dobytkom. Pásla dve kravy Babušu a Strojenu. K dobytku patrili ešte tri ovce a koza.

Babička spomína, že keď sa kravy pásli, tak sa hrali preskakovanú, kto vydrží dlhšie zavesený na konári za nohy, na skrývačky, naháňačku, skákali panáka, preskakovali švihadlo. Ani netušila, že ju tieto hry posilňovali, učili ju kamarátstvu k iným deťom, dokonca i poskytnúť prvú pomoc, keď si niekto ublížil.

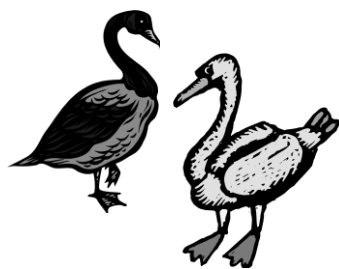
Najviac jej však utkvelo v pamäti, keď na pasienok prišla sama a prihnala sa strašná búrka, pri ktorej si kravy políhali na zem, hlavy položili rovno so zemou. Keď sa bežala schovať do drevenej šopy, víchor babičku až nadnášal. Prv než dobehla, udel blesk topoľa, ktorý rozštíepalo na malé ívery, ktoré lietali vo vzduchu. Túto hrôzu prežila vystrašená a nalepená na doskách šopy. Ešteže sa našiel dobrý chlapec, ktorý bol na návšteve u starých rodičov a prišiel po ňu.

Babička na búrku z roku 1958 nezabudla dodnes, pretože už nikdy nič také nezažila.

Števkó Hollán, 5. roč.

Príbeh mojich starých rodičov

Keď mal dedko osem rokov, zomrel mu otec. Ostal sám s mamou.

Mama išla slúžiť k Židom. Starí rodičia ho zobrali k sebe, kým mama slúžila. Chodila domov raz za týždeň.

Keď dedko prišiel zo školy, tak pásol husi a kravy a pritom sa musel ešte aj učiť. Každú sobotu musel s ujcom rezať sečku pre zvieratá.

Keď babka bola malá, po príchode zo školy chodievala pásť kozy a husi. Kým sa pásli, babka s kamarátkami šplhala po stromoch, brali z nich smolu, dali ju na kameň a tam ju zapálili. Potom ju žuli ako žuvačku. A huby tiež piekli na kameni. Nosili z hory na chrboch otiepký dreva, aby bolo na kúrenie.

Užili si veľa zábavy napriek tomu, že sa veľa narobili. V tom čase nemali televízor a všetok čas trávili vonku.

Beátka Ondříšková, 5. roč.

Teile des Gesicht

In jedem Wort ist ein Buchstabe zu ändern, so dass sieben Teile des Gesichts entstehen.

1) SINN	2) ZANGE	3) STERN	4) VASE
5) MOND	6) UHR	7) FUGE	☹☹☹

Z	E	C	K	A	W	U	H	R	G
I	V	O	R	H	A	N	G	H	B
R	N	U	B	E	U	W	R	E	I
B	E	C	F	D	R	E	G	A	L
S	C	H	R	A	N	K	O	T	D
E	L	O	U	M	U	N	K	I	A
S	A	R	L	B	L	U	R	S	T
S	M	I	T	E	P	P	I	C	H
E	P	L	E	T	A	V	E	H	A
L	E	U	S	T	U	H	L	U	N

Im Zimmer

Suchen Sie zwölf Objekte, die man in einem Zimmer finden kann. Die gesuchten Wörter können Sie sowohl

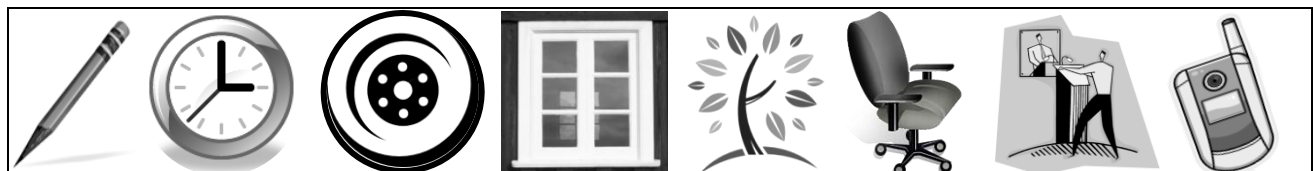

waagrecht als auch senkrecht lesen.

Word Clues

wheel	corner	clock	telephone
chair	window	flag	floor
tree	mirror	pencil	☹☹☹

- 1) I have legs and a back but cannot walk. _____
- 2) People see through my panes. _____
- 3) You may know me by my bark but I make no sound. _____
- 4) People walk all over me but I don't mind. _____
- 5) I can fly but I need a pole. _____
- 6) I have a ring but no fingers. _____
- 7) I tell time but cannot speak. _____
- 8) The more I get sharpened, the shorter I become. _____
- 9) I look like you until you go away. _____
- 10) I travel many places but always go in circles. _____
- 11) I am always in a place where two things meet, but no one ever says "hallo". _____

Kvíz: Slovensko a EÚ

Poznáš správne odpovede?

1) Ktorý štát preberá v EÚ predsedníctvo na rok 2010?

- a) Švédsko
- b) Španielsko
- c) Slovensko

2) Koľko hviezd má vlajka EÚ?

- a) 14
- b) 8
- c) 12

3) Hymnou EÚ sa stala skladba:

- a) Mozarta
- b) Beethovena
- c) Čajkovského

Napíš správne odpovede na lístok, pridaj svoje meno, triedu.

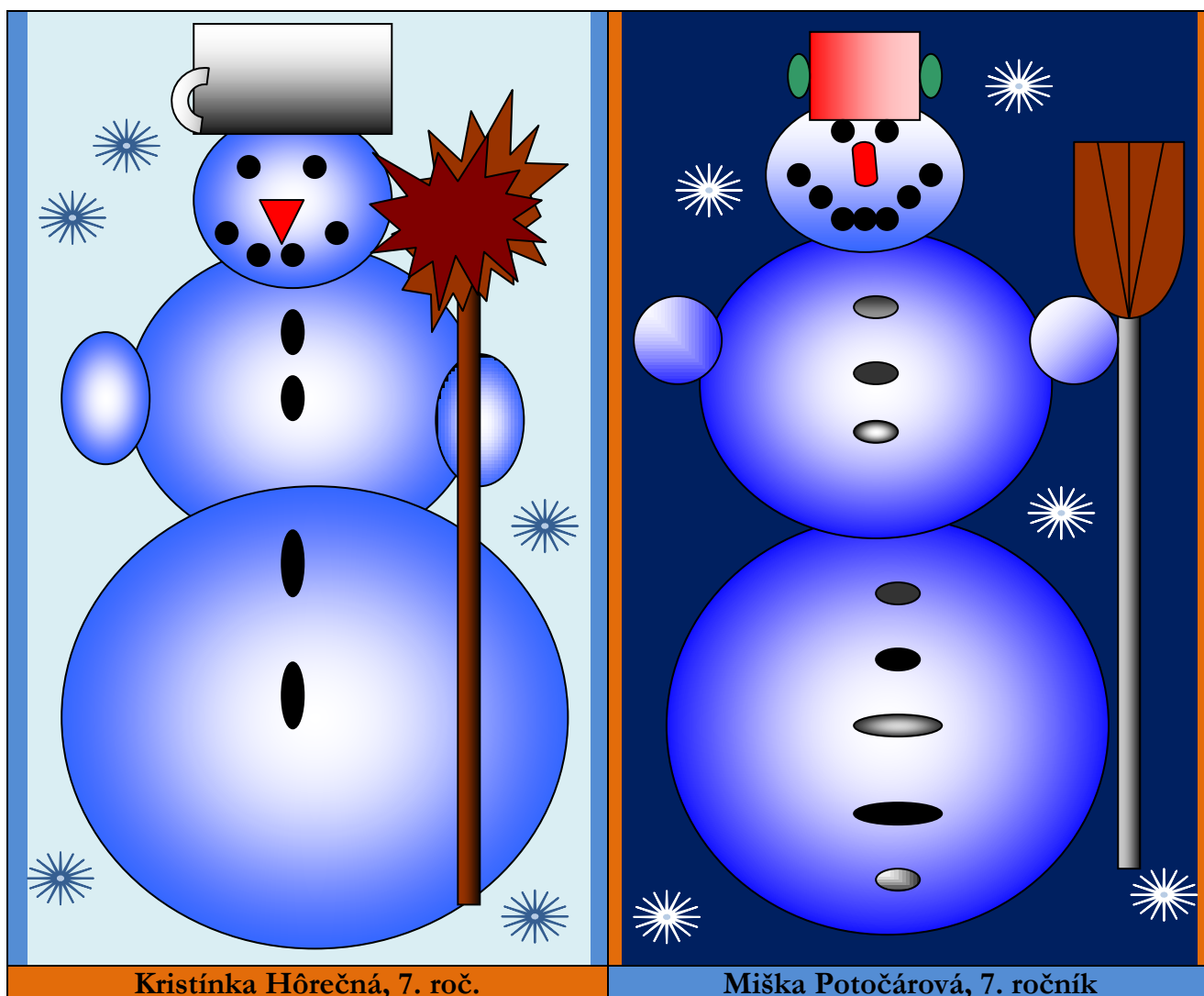
Lístok vhod' do pripravenej škatule na dolnej chodbe.

Možno sa šťastie pri žrebovaní usmeje práve na teba!

Víťazi predchádzajúceho kola: A. Minarčíková, 6. roč., A. Papšová, 9. B

Práce žiakov z informatiky – kreslenie v programe WORD:

Kristínka Hôrečná, 7. roč.

Miška Potočárová, 7. ročník

Myš a krt

Od pradávna sa myš vysmievala krtovi, že je ľarbavý, nemotorný a slepý. Krt bol starší, trošku nemotornejší, ale zato rozvážnejší ako myš. Nebral vážne jej výsmech a ryl si zem vlastným tempom.

Jedného rána malá uštipačná myš toľko zapárala do chudáka kerta, až súhlasil s pretekmi v rýchlosti rýpania. Celá myšia rodinka s úsmevom sledovala priebeh pretekov. Posmešne pokrikovali na kerta a tešili sa z víťazstva ich sestričky myšky. Prvá sa dostala na povrch zemský, prvá skončí v mačacích pazúroch.

Ponaučenie: Nikdy sa nevysmievaj druhému, byť prvý neznamená skončiť ako víťaz.

D. Masaryk, 6. ročník

Vymaľuj si zvieratká z bájok:

Lev a páv

Jedného dňa sa stretli lev a páv na úzkej lávke. Páv hovorí levovi: „Uhni sa, nevidíš, že ide naozajstný kráľ!“ a páv rozprestrel veľký chvost. Lev sa nenechal nikým ponižovať a povedal: „Čo nevidíš, kráľ musí mať veľkú hrivu a mocné zuby.“

Kým sa oni hádali, nevedomili si, že na lávke nikto nie je a popri tom prešiel týždeň a zvieratá po nej pokojne kráčali a ich si nevšímali. Keď si všimli, že lávka je prázdna, rozhodli sa, že sa nebudú hádať a prepáčlia si, ale bolo neskoro. Pretože celý týždeň nejedli ani nepili, zahynuli.

Ponaučenie: Pýcha a hlúposť sa nevyplácajú.

T. Tichá, 6. ročník

Zajac a liška

Medzi lesnými zvieratami bol zajac, ktorý si namýšľal, že je v lese najkrajší a najrýchlejší. Stále si obzeral svoj kožuštek, chválil sa, aké má rýchle nohy, aký je šikovný. Bol bojazlivý, ale jeho pýcha zatienila jeho ostražitosť.

Líška si už dávno všimla jeho nadutosť. Vyhúťala plán, ako ho prekabáti. Strela zajaca a vraví mu: „Zajac, ukáž mi svoj kožušok, máš ho krajší ako ja.“ Zajac vedel, že by jej nemal veriť, ale jej rečiam neodolal. A liška ho vychvaľovala ďalej: „Máš rýchle nohy, krásne dlhé uši, celý si krásny, kožušinka sa ti až lígoce.“ Zajaca jeho pýcha tak ohlúpila, že vbehol liške rovno do papule.

Neskoro pochopil, čo sa stalo. Jeho nadutosť a hlúposť ho stáli život.

Ponaučenie: Samochvála smrdí! Pýcha a nadutosť sa nevypláca.

K. Škubáková, 6. ročník

Náš dom

Vytvoril Denis Mavrov, 6. ročník – 3D grafika SketchUp

Vianočná besiedka

